

af selskabsskattelovens § 3 A får andel i investeringsrammen i forbindelse med tildelingen af denne senere på året, kan de ikke have en berettiget forventning om at kunne benytte de gældende regler, efter dette forslags fremsættelse.

§ 6 træder i kraft den 1. januar 2004 og har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 6

Det foreslås, at reglerne om, at afgiftsmæssige privilegier knyttet til gamle pensionsordninger medfølger ved overførsel af ordningen til andre pensionsordninger, skal finde anvendelse i tilfælde, hvor udbetalingen eller dispositionen sker på datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere. Ændringen er rent begrundende.

Til stk. 7

Det foreslås, at den ændrede formulering af rentebestemmelsen i § 38, stk. 3, skal have virkning for renter, der påløber den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 8

Det foreslås, at de smidigere regler for ægtefæller ved udlodning ved skilsmisse får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2004 og senere.

Det foreslås, at de smidigere regler for personer, der rammes af invaliditet eller varigt nedsat funktionsevne, får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 9

Det foreslås, at de begrundende ændringer vedrørende bestandsoverdragelse af pensionskasseordninger med supplerende éngangsydelser skal have virkning for overdragelser, der er sket den 1. januar 2003 eller senere. Det bemærkes herved, at pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 2, hvorefter indbetaling til supplerende éngangsydelser i fradragsmæssig henseende blev ligestillet med indbetalinger til kapitalpensionsordninger, gælder for indbetalinger, der er foretaget fra og med den 1. januar 1993, jf. § 2, stk. 3, i lov nr. 255 af 24. april 1991, hvorfor der kunne have været grund til at give bestemmelsen tilbagevirkende kraft til den 1. januar 1993. Ved fremsættelsen af forslag L 22 i oktober 2001, foresloges bestemmelsen at få virkning for overdragelser, der var sket den 1. januar 2001 eller senere. Finanstilsynet har oplyst, at der siden da og indtil udgangen af 2002 ikke er tilladt bestandsoverdragelse af pensionskassetilslag til livsforsikringselskaber på vilkår af, at der skulle ske særskilt afdækning af en forpligtelse til at udbetale sup-

plerende éngangsydelse, hvorfor den nævnte virkningsdato den 1. januar 2003 foreslås.

Til stk. 10

§ 1, nr. 44, træder i kraft den 1. januar 2004 og har virkning for pensionsordninger, der oprettes datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere.

Til stk. 11

Det foreslås, at lovens § 3, nr. 1, skal have virkning for fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 12

Det foreslås, at forslaget om overgang fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet, når indeksobligationer medtages i den skattepligtige indkomst for livsforsikringselskaber, får virkning fra indkomståret 2002, som er det første år, hvor Finanstilsynet ikke længere beregner værdien af matematisk kursopskrivning. For at undgå lovgivning med tilbagevirkende kraft kan selskaberne dog vente med at lade reglerne få virkning fra indkomståret 2004.

Til stk. 13

Det foreslås, at lovens § 4, nr. 1, skal have virkning for renter af fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere. Der henvises til bemærkningerne til stk. 11.

Til stk. 14

Der foreslås en særlig overgangsregel for de leasingselskaber ejet af pengeinstitutter, som hidtil har foretaget fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. efter Ligningsrådet anvisning.

Datterselskaber af pengeinstitutter er omfattet af Ligningsrådets anvisning om hensættelser til imødegåelse af tab på udlån og garantier og har dermed adgang til fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Disse datterselskaber aflægger regnskab efter de samme regler som pengeinstitutter, dvs. den regnskabsbekendtgørelse, der gælder for pengeinstitutter.

Ved lovfæstelsen af Ligningsrådets anvisning, jf. lov nr. 911 af 16. december 1998, blev afgrænsningen ændret, således at kun de datterselskaber, der selv driver pengeinstitutvirksomhed, ville kunne anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Dette betød f.eks., at pengeinstitutternes leasingselskaber ikke længere ville kunne foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Med den foreslåede udvi-